

[Hagen Hagensen]

Vi tager afstand fra den værditilvækstafgift, som man vil have af fast ejendom. Vi finder, at den er konfiskatorisk, og hvordan man i øvrigt vil løse forholdet mellem værditilvækstafgift i forhold til frigørelsesafgift og kapitalvindingsskat, står vist hen i det uvisse.

Vi kan heller ikke gå med til, at man, inden man ved, hvordan den 2 $\frac{1}{2}$ pct.s afgift, der er indført på førstegangssalg af ejerlejligheder, kommer til at virke, går ind for, at denne skulle skærpes.

Om virksomhedsskat gælder det, at man vil undersøge forholdene, og det vil vi da også gerne se på, når det kommer frem. Vi vil blot understrege nu, at vi ikke på nogen måde er tilhængere af en udvidelse af beskatningsgrundlaget.

Vi holder for, at det er ønskeligt, at proportionalstrækket gøres længere, og at vi også får forhøjet personfradraget, og dertil mener vi at det ikke er nødvendigt med en skattereform som den, der nu er peget på her. Vi har peget på andre veje at gå, og først og fremmest må vi holde for, at man igennem offentlige besparelser, som vi har vist vejen til, kan opnå det, det drejer sig om, nemlig at få lettet de direkte skatter.

Der er tale om meget, meget store tal, som man vil forøge beskatningsgrundlaget med, og lad være, at de skatteberegningseksempler, der er vist af skatteministeren, ser tilforladelige ud, men det gælder, at en én gang mistet ret til at fratække noget kommer ikke tilbage, mens muligheden for en skattestigning på et udvidet grundlag er til stede.

Kort og godt – det konservative folkeparti vil ikke udvide beskatningsgrundlaget. Vi vil fastholde retten til fradrag i indkomsten, svarende til skatteevnen for hver enkelt. Vi vil ikke en indkomstudjævning gennem en skatteomlægning som den, der er tænkt på her. Vi vil ikke øge de direkte skatter for nogen person eller for noget selskab. Vi vil styrke opsparing, og vi vil lette erhvervslivets vilkår for derigennem at skabe mere arbejde. Vi vil det modsatte af regeringen, der har vist gennem det oplæg, den er kommet med her, at den vil skærpe forholdene, vil gøre det vanskeligere at komme til at tjene noget og eje noget, og det er ikke vores tankegang. Vi kan ikke tage skatteministerens redegørelse til efterretning. Vi vil bruge al den kraft, vi har, på at modvirke, at der kommer noget ud af den.

Bollmann (CD):

Ud over at rose ministeren for en redegørelse, der fremtræder som et nydeligt og letlæseligt papir, vil jeg på CDs vegne også gerne takke ministeren for, at redegørelsen nu endelig er lagt frem, således at der kan føres en debat om de store problemer, der er forbundet med vort skattesystem, på et konkret grundlag og altså på et grundlag af visse ønsker og forudsætninger fra regeringens side, uanset om vi kan lide dem eller ej.

Må jeg indledningsvis sige, at CD gerne ser en vis administrativ forenkling af vort skattesystem, og at vi naturligvis gerne ser en forhøjelse af både bundgrænsen og proportionalstrækket, men samtidig, at vi er dybt uenige i spørgsmålet om, hvordan disse forhøjelser skal finansieres, altså hvem der skal betale gildet; det skal jeg vende tilbage til senere.

Generelt vil jeg understrege, at der med de tanker, der er fremsat i redegørelsen, ikke efter CDs opfattelse er lagt op til den virkelige reform, som er tiltrængt. Der er i højere grad tale om en samling gammelkendte socialdemokratiske og til dels socialistiske ideer på den melodi, at alle indkomster skal udjævnes, uanset hvilket arbejde eller hvilket initiativ der ligger til grund for indkomsten.

Disse principper er jeg nødt til på CDs vegne meget skarpt at tage afstand fra, og partiet har jo også ved adskillige lejligheder understreget, at det efter vor opfattelse er den forkerte vej at gå. Da disse principper desværre i hvert fald i denne redegørelse går igen på mange områder, vil man formentlig få det indtryk, at CD overhovedet ikke vil deltage i arbejdet med skattereformen, men det er forkert. Vi tror og håber, at regeringen selv under forberedelserne til lovforslagene bliver klar over, at her er man simpelt hen gået for vidt, og vi håber, at man vil lytte til de argumenter og forslag, der ikke mindst i dag er kommet og vil komme fra andre partiers side.

Jeg skal dernæst vende mig til de enkelte dele af redegørelsen, hvor jo beskatning af ejerboligen indtager en central placering, og hvor CD simpelt hen er chokeret over regeringens mod – jeg var lige ved at sige dumdristighed – med hensyn til, hvor meget man tror der kan væltes over på ejerne af jord og fast ejendom. Hvis jeg læser redegørelsen